Les deu fal·làcies del Barri Vell de Girona

El Barri Vell, ple a vessar durant Temps de Flors Foto: SARA CABARROCAS.

Els últims mesos hem sentit veus intransigents que ataquen el turisme en les seves diferents formes. Només voldria recordar que a la nostra ciutat podríem afirmar que un 40% de persones viuen dels serveis; un altre 40%, del turisme, i un 20%, d'altres temes. El concepte turisme englobaria el comerç, la restauració, els hotels, els apartaments turístics...

Primera fal·làcia: dir que el Barri Vell de Girona està en vies de convertir-se en un "parc temàtic", quan ha crescut en població més d'un 50% els últims quinze anys. I, d'un "parc temàtic", els residents sempre fugen de viure-hi. Ja ho veuen, cap possibilitat que ens passi això amb la projecció de residents passada i futura.

Segona fal·làcia: el gran problema del Barri Vell, segons alguns, són els pisos turístics, perquè ho perjudiquen tot... Si a Girona hi ha 361 habitatges turístics i el global del parc d'habitatges a la ciutat és d'uns 34.000, la relació de pisos turístics legalitzats és d'un minso 1% i escaig. No crec que aquest percentatge pugui preocupar ningú. Ja els puc assegurar que els pisos turístics a Girona ciutat no són cap bon negoci. Més d'un operador que anys enrere va entrar en aquest tipus de servei n'ha fugit de seguida que ha pogut. Una altra cosa seria si estiguéssim parlant de pisos turístics a Barcelona. Vendre aquí a una mitjana de 38 euros/nit amb la sèrie de serveis –bugaderia, aigua, gas, neteja...– que comporta la gestió de pisos turístics, és canviar diners. Sempre hi ha l'excepció si parlem de pisos de gran nivell de serveis, a tot estirar. És recomanable que no siguin pisos puntuals d'escales de particulars, sinó escales completes.

Tercera fal·làcia: correm el perill que el turisme ens desbordi. Penso que no és així. És cert que no cal promocionar el turisme d'hores (generalment d'autocars) però, ull, tampoc cal foragitar-lo. El visitant, de retorn a casa seva, explica i ensenya fotos del que ha vist fent-ne publicitat a les xarxes socials. Cal una política de turisme que pernocti a Girona, utilitzi els restaurants, compri a les botigues, passegi per la Girona històrica, visiti els racons de la Girona màgica, de la Girona llegendària, la muralla, la catedral, el call jueu, els banys àrabs... i faci estada a la ciutat.

Quarta fal·làcia: el so de les campanes de la catedral no es pot afluixar. Doncs sí, és fàcil, senzill i econòmicament assequible. Es corre el perill, com ha passat a moltes ciutats, que un jutjat les tanqui de nit, i entenem que no s'ha de perdre la tradició de les campanes. Però si s'abaixessin una mica uns decibels ningú es moriria, mantindríem la tradició i tindríem els residents i els turistes contents. Només cal sentit comú, caritat humana –que sempre ens diu l'Església–, capacitat negociadora de tots plegats i, sobretot, trepitjar carrers i saber escoltar no només els de sempre.

Quinta fal·làcia: al Barri Vell de Girona ja està tot fet i no cal fer-hi res més. És certa i innegable la important transformació que ha sofert els últims 35 anys, s'ha fet un pas de gegant inimaginable i és d'agrair a tots els que ho han fet possible. Però manca encara donar-li més vida i color, flors i plantes als balcons, càmeres de filmació i vigilància les 24 hores, museïtzar tot el que sigui possible, que significa retolar amb plaques de bronze, preferentment, tots els racons, fets, cases, ponts... amb breus explicacions en català on s'escaigui.

Sexta fal·làcia: al Barri Vell de Girona s'hi viu malament, és humit, amb pudors, fred. És cert que s'han de substituir i reforçar certs trams de canonades de clavegueram i pluvials de certes zones per millorar la salubritat d'alguns carrers i evitar aquells rius d'aigua que baixen de dret cap al riu Onyar o Galligants els dies que cau una tromba d'aigua forta i intensa, que s'emporta taules i cadires i tot el que troba pel camí. Però són circumstàncies i zones molt puntuals.

Sèptima fal·làcia: totes les terrasses del Barri Vell molesten amb soroll els veïns, i s'han de tancar aviat i obrir-les tard als matins. Seria convenient declarar Girona ciutat turística, envers la Generalitat, flexibilitzar els horaris de terrasses a les que actuïn correctament i sancionar quan es constata de debò, no per una simple trucada de telèfon d'un veí sense més ni més, i sancionar realment i puntualment qui traspassi totes les línies vermelles. Pensar en els ciclistes que els agrada, allà a les set del matí, posar a punt les bicicletes, esmorzar... no fan cap mena de molèstia als veïns i la normativa vigent no permet utilitzar les terrasses fins a partir de les nou del matí.

Vuitena fal·làcia: desterrar per sempre el concepte “manem nosaltres” a l'Ajuntament, a les associacions de veïns, a les més de trenta associacions de comerciants existents... Les ciutats no es manen, les ciutats es lideren.

Novena fal·làcia: els cartells del Girona Temps de Flors –per cert, excel·lent– i els de les Fires de Girona, per posar dos exemples, es decideixen i es difonen un mes o vint dies abans dels actes o esdeveniments. Seria bo decidir-los tretze mesos abans (12 mesos + 1) dels actes. Per exemple, aquest que s'ha triat recentment de la paleta de pintor amb flors, que fos el de Girona Temps de Flors del maig del 2018. Això permetria que en el programa d'aquest any, del 13 al 21 de maig del 2017, ja s'hauria pogut anunciar el de l'any vinent i tindríem tot un any tots plegats per promocionar digitalment els actes més importants de la ciutat. Podríem “fer ciutat” amb molts actes, molt anticipadament, el Tot Nuvis, l'Expo Canina... aplicar el boca-orella, professionalitzant la difusió amb un any d'anticipació.

Dècima fal·làcia: al Barri Vell només es poden posar paraigües a les terrasses. Seria convenient modificar la normativa i que, mantenint una carta de colors discreta i acurada com fins ara, es poguessin posar tendals, com per exemple els del tipus París anys 20.

Estimem Girona, passió per Girona.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 23-05-2017 Pàgina 14

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1148987-les-deu-fal-lacies-del-barri-vell-de-girona.html